IA TE UITĂ LA EL!

DAN MERIŞCA

DESEN DE VALENTIN LUPAŞCU

Cei doi se plimbau prin parc plini de demnitate, îmbrăcaţi cu multă corectitudine, purtînd cravată şi tunşi exemplar. Traiectoria lor era absolut rectilinie, iar paşii, absolut uniformi. Nu se grăbeau. Nu aveau la ce se grăbi. Singurul lucru pe care îl aveau de făcut era să-i privească severi şi dispreţuitori pe tinerii nepoliticoşi şi grăbiţi sau pe aceia obraznici şi prost crescuţi care îndrăzneau să se sărute pe bănci.

— Ha-ha, spuse calm domnul, privind peste umăr. Ia te uită la el!

— Ho-ho, he-he, îl aprobă doamna, după ce-şi întoarse şi ea capul.

— E ţeapăn, spuse domnul, înaintînd cu privirea întoarsă.

— E rigid de parcă ar fi înghiţit o bară de metal, chicoti doamna din ce în ce mai neatentă pe unde merge.

— De parcă ar avea costum de tablă, spuse domnul.

— De parcă ar fi ruginit, completă doamna.

— Eu cred că-i robot... mai spuse domnul, izbindu-se de stîlpul de beton pe care nu-l văzuse la timp.

— Şi eu cre... icni doamna şi căzu grămadă peste el, scoţînd un zgomot de bidon rostogolit.

Fu nevoie de trei depanatori şi o furgonetă de intervenţie ca să repună în funcţiune aceste exemplare de muzeu, ultimele rămase pe planetă.